

til Overflod, for ikke at sige til Udskælfse. Nu er Enhver, som er kendt med den Maade, hvorpaa Brændevin bliver anvendt af saadanne Folk, ikke uvidende om, at naar den bruges til Overflod eller Udskælfse, saa gjælder det ikke længer om, hvor billigt man faar Brændevin, men saa gjælder det om, hvor hurtigt man faar sine Penge drukne op, og jeg tror da ikke, at man gjør nogen stor Ulykke, om man afforter denne Tid noget. Den ærede Taler har, som jeg har kunnet høre af hans Udtalelser i Dag, en levende Begjærning for denne Sag. Det har jeg ikke. Jeg har det Modsatte; jeg har en saadan Ulykkelig derfor, at dersom jeg kunde sætte igjennem, at Brændevin blev solgt paa Apotheket ligesom Rottelbrudt, Blåshyre og andre saadanne Ting, saa vilde jeg anse det for en meget ringe Ulykke, som jeg derved vilde tilføie Alminden. Hvad jeg imidlertid her i dette Dieblisk skal hævde, er, at selv om man virkelig anser Brændevin for en væsentlig og vigtig Nødvendighedsartikel for Befolkningen, saa vil man dog kun tilføie den en meget ringe Støtte ved den Forskjælfse, som her er foreslaaet, selv om man gaar til den Forskjælfse, som er foreslaaet i Forslagene under Nr. 6 og 11. Dette er altsaa den første Betragtning, som jeg ønsker at gjøre gjældende ved denne Sag. — Den anden Betragtning angaar det rent finansielle Spørgsmaal, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt man herved forklarer Statskassen en Indtægt, som tilveiebringes paa en lidet søkelig Maade for Befolkningen, i alt Fald i Forhold til de andre Maader, paa hvilke man kan forklare Statskassen Indtægten. Nødvendigheden af at forklare Statskassen saadanne Indtægter tror jeg, at den hele Forsamling erkjender at være tilstede, og efter den Afstemning, som fandt Sted for ikke lang Tid siden, hvorved vi nedsatte Finansministeren en betydelig Indtægtskilde, finder jeg, at vi maa føle os forpligtede til ikke at møde ham med en saadan Negtelse paa ethvert Punkt, hvor han forlanger en Indtægt. Si dette Tilfælde maa jeg dog sige, at selv om vi blot tage Hensyn til de to væsentligste Reformers, som flere Gange ere nævnte, nemlig med Hensyn til Bygningsafgiften og Skibsafgiften, saa ere dog disse Re-

former meget billig kjøbt med den aldeles forsvindende Svørgelse af Brændevinsafgiften, som ved Sketallets Forslag er søgt tilveiebragt; men, naar man tager Hensyn til, at man ved det Forslag, som jeg har optaget, efter at Forslagsstilleren selv ikke er i Stånd til bære det gjennem Salen, vil tilveiebringe væsentlige og gjennegrubende Reformers i vort Beskættelsesvæsen ved den forøgede Indtægt, som derved tilføies, saa tror jeg, at disse Reformers ville være meget billig kjøbt. Dette er min fulde Overbevisning, det er dette, det har bragt mig til at optage disse Forslag. Selv om jeg i Dag ikke skulde være saa heldig at vinde ærede Medlemmers for deres Gjenneførelse, anser jeg det dog for min Pligt at forsvare dem, saa ofte som jeg overhovedet faar Leilighed dertil i denne Sal.

Finansministeren: Jeg maa begynde med at fremdrage for det høie Thing, hvilken det nærværende Lovforslags Stilling for Dieblisset er. Saaledes som det af Udvalget dels af hele Udvalget og dels af Sketallet, er foreslaaet affattet, stemmer det saa godt som ordret med, hvad der af mig er foreslaaet i Landstinget, og det kunde altsaa synes, som om det var en overmaade simpel Sag for mig at udtale mig derom; men det vil dog være nødvendigt at fremsætte for Thinget kortelig, hvad Grunden er til, at det alligevel foreslæges for Thinget i en anden Skikkelse end den, som det havde fra Regjeringen. Grunden her til er formentlig en dobbelt, nemlig for det første den, at Regjeringen havde foreslaaet, at Brændevinsbrænding paa Landet i en Wils Afstand fra Kjøbstæderne skulde ligesom anden liguende Næring gives fri, og at man indenfor denne Linie skulde blive staaende ved det hidtilværende System. Dette Forslag fandt Landstinget Betænkethed ved at gaa ind paa, og jeg enedes da med Thinget om, at vi skulde lade det blive ved det hidtilværende System, idet nemlig efter min Overbevisning dette fyldestgør alle billige Fordringer i den Henseende, selv naar man sætter saa høi Pris paa den frite Næring ogsaa i denne Retning, som jeg gjør. Forholdet er nemlig saaledes, at der indenfor denne Wils fra Kjøbstæderne saa godt